

№ 73/1921.

Landskapsnämndens framställning till Ålands landsting med förslag till antagande av lagen angående inlösen av torp och backstuguområden, underlydande prästerskapets och klockarenes i evangelisk-lutherska och grekisk-katolska församlingars boställen, given den 18 mars 1921.

Ehuru lagstiftningen om prästerskapets och klockares boställen i allmänhet icke synes falla under Landstingets kompetens, måste dock ett undantag göras med avseende å sådana lagar, som gälla kolonisationsverksamheten. Kolonisationslagstiftningen inom landskapet är nämligen enligt självstyrelselagen förbehållen landstinget, varför i republiken utfärdade lagar om kolonisation icke bliva gällande i landskapet, innan de av Landstinget antagits. Därtill kommer att förvärv av fastighet i landskapet är inskränkt genom lagen innehållande särskilda stadganden rörande landskapet Ålands befolkning av den 11 augusti 1922. Med avseende härå är det tydligt, att förenämnda lag angående inlösen av torp och backstuguområden icke trätt i kraft inom landskapet. Enär likväl gränserna mellan republikens och landskapets lagstiftningsbefogenheter icke varit fullt klara för menige man särskilt under tiden mellan självstyrelselagens utfärdande och Landstingets första sammanträdande, har bl. a. ifrågavarande kolonisationslag i praktiken tillämpats. Bestämmelserna i densamma synas för övrigt ändamålsenliga

och och av behovet påkallade, varför Landskapsnämnden tillstyrker deras antagande. Landskapsnämnden får därför föreslå

att Landstinget ville antaga att gälla i landskapet Åland ovanberörda lag angående inlösen av torp och backstuguområden, underlydande prästerskapets och klockarenes i evangelisk-lutherska och grekisk-katolska församlingar boställen.

Mariehamn, den 13 oktober 1923.

På Landskapsnämndens vägnar:

Leonard Nordling